

[Finansministeren]

gens bestemmelser om suspension og disciplinærfølgning m.v.

Som jeg tidligere har svaret Folketingets Finansudvalg under behandlingen af lovforslaget, skal de 7 tilbageværende statstjenestemænd under deres tjeneste i Statsanstalten for Livsforsikring A/S varetage selskabets interesser, ligesom de tidligere har varetaget Statsanstaltens interesser.

Det følger heraf og af justitsministerens svar på spørgsmål nr. S 790 af 25. april 1990, at der vil kunne iværksættes suspension eller indledes disciplinærfølgning m.v. mod en statstjenestemand, som under sin tjeneste i Statsanstalten for Livsforsikring A/S uberettiget modarbejder selskabets lovlige beslutninger, herunder skattemæssige beslutninger.

Det må afhænge af en eventuel sags nærmere omstændigheder, om tjenestemandens lovgivningsbetingelser for at iværksætte suspension eller indlede disciplinærfølgning m.v. er opfyldt, og om det i så fald også er nødvendigt at tage disse skridt over for den pågældende tjenestemand.

Spm. nr. S 900

Til skatteministeren (30/5 90) af:

Arne Jensen (S):

»Vil ministeren sikre, at der gælder samme regler for told og afgifter nord og syd for Limfjorden og i det øvrige land?«

Begrundelse

I 1989 gennemførte det daværende distrikts-toldkammer i Frederikshavn en gennemgang af autoforhandleres regnskaber i toldkammerets område.

Ved denne gennemgang fik størstedelen af autoforhandlerne pålagt store efterbetalinger/bøder på grund af uklare love og bekendtgørelser vedrørende afgifter på bilers ekstraudstyr.

Loven er senere blevet ændret, hvilket var absolut nødvendigt – bestemmelserne var uklare og kunne fortolkes alt efter temperament og ønske om også pressemæssigt at kunne markere systemets formåen.

Tilbage står nu, om alle er og var lige for loven.

Autoforhandlerne i Vendsyssel har betalt prisen for Frederikshavns Toldkammers fejlfortolkninger. Syd for fjorden og i det øvrige

land er disse sager – som det ligger oplyst for mig – behandlet anderledes. Derfor må ministeren, hvis der skal fæstes lid til toldvæsenet i fremtiden, tilbagebetale vendsysselske autoforhandlere de indkrævede beløb.

Svar (16/7 90):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Indtil den 15. februar 1990 skulle der med visse undtagelser betales registreringsafgift af ekstraudstyr til en samlet værdi på 1.500 kr. og derover, som indgik i handelen om en ny bil, også selv om ekstraudstyret først blev leveret, efter at bilen var overgivet til køberen.

Der skulle derimod ikke betales afgift af ekstraudstyr, som blev aftalt og leveret, efter at bilen var overgivet til køberen.

Bestemmelserne herom var beskrevet i en vejledning udarbejdet i samarbejde med Danmarks Automobilforhandler Forening og stillet til rådighed for automobilforhandlerne.

Bestemmelserne var ikke uklare, men lagde sig imidlertid hindrende i vejen for en normal afvikling af handel om nye biler, hvor kunden ønskede ekstraudstyr for mere end 1.500 kr. Afgiftsreglerne fik forhandler og kunde til først efterfølgende at indgå aftaler om køb af udstyr, som mere naturligt hører sammen med aftalen om køb af bilen.

I sommeren 1989 nedsatte jeg derfor en arbejdsgruppe med deltagelse af bl.a. Danmarks Automobilforhandler Forening, som skulle se på problematikken omkring ekstraudstyr til biler.

Med virkning fra den 15. februar 1990 er registreringsafgiftsloven ændret, således at sædvanligt ekstraudstyr, der naturligt efterspørges i forbindelse med køb af nye biler, nu er fritaget for registreringsafgift, selv om det leveres samtidig med en ny bil.

Det daværende distrikts-toldkammer i Frederikshavn tog i 1987-88 et mindre antal automobilforhandlere ud til kontrol. Ingen af disse fulgte bestemmelserne om afgift af ekstraudstyr leveret til nye personbiler. Toldkammeret besluttede derfor at udvide kontrollen til alle større forhandlere af nye personbiler. Til grund for denne beslutning lå også et hensyn om ensartede konkurrenceforhold i distriktet.

Der er ved opgørelsen af de manglende afgiftsbeløb taget skyldige hensyn til eventuelle usikkerhedsmomenter, og det er min opfattelse